

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter i 2013

August 2014

Forord

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut afgive redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af kvoter og TAC (Total Allowable Catch = maksimalt tilladt fangstmængde) for fiskeriet i 2013. I henhold til bemyndigelse fra Inatsisartut fastsætter Naalakkersuisut hvert år TAC og kvoter for fiskeriet samt foretager fordelingen af disse kvoter. I redegørelsen forklares dels baggrunden for tilblivelsen af de enkelte kvoter, dels hvordan kvoterne efterfølgende fordeles mellem Grønland og de lande, som Grønland indgår fiskeriaftaler med. Redegørelsen beskriver TAC og kvoter for 2013, herunder ændringer foretaget i løbet af året.

Medlem af Naalakkersuisut for Fiskeri, Fangst og Landbrug
Finn Karlsen
Nuuk, August 2014

Forsidebilledet viser rejjetrawleren Qaqqatsiaq i Sisimut på vej ud på en ny tur.
Kilde: Royal Greenland.

Redegørelse til Inatsisartut om TAC og kvoter for 2013

Indholdsfortegnelse:

Indhold

Forord	2
1. Baggrund og formål	5
2. Indledning	5
3. Redegørelse for den økonomiske udvikling i det grønlandske fiskeri	5
3.1 Økonomien i det grønlandske fiskeri.....	5
3.2 Rejer.....	5
3.3 Hellefisk.....	6
3.4 Torsk	6
3.5 Den samlede eksport	6
4. Rejer	7
4.1. Vestgrønland.....	7
4.1.1. TAC-fastsættelse for 2013	7
4.1.2. Fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri.....	7
4.2. Østgrønland	8
4.2.1. TAC-fastsættelse for 2013	8
4.3. Rejekvoter i internationalt farvand	8
4.3.1. Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M).....	8
4.3.2. Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L).....	8
4.3.3. Rejer ved Svalbard	8
5. Andre arter	9
5.1. Vestgrønland.....	9
5.1.1. Hellefisk	9
5.1.2. Skolæst.....	9
5.1.3 Rødfisk	9
5.1.4. Helleflynder.....	10
5.1.5. Havkat	10
5.1.6. Lodde.....	10
5.1.7. Krabber	10
5.2. Østgrønland	10
5.2.1. Hellefisk	10
5.2.2. Skolæst.....	11

5.2.3. Dybhavsrødfisk og stor rødfisk	11
5.2.4. Helleflynder.....	11
5.2.5. Havkat	11
5.2.6. Lodde.....	12
5.2.7. Blåhvilling (forsøgsfiskeri)	12
5.2.8. Sild (forsøgsfiskeri).....	12
5.2.9. Makrel (forsøgsfiskeri)	12
5.2.10 Guldlaks (forsøgsfiskeri).....	13
5.3. Vest- og Østgrønland	13
5.3.1. Torsk.....	13
5.3.2. Dybhavsrødfisk i Irmingerhavet.....	13
6. Det kystnære fiskeri	13
6.1 Rejer.....	13
6.2. Krabber	14
6.3. Kammuslinger	14
6.4. Hellefisk.....	15
6.5. Torsk	15
6.7. Laks.....	16
7. Fordelingen af kvoter mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med.....	16
7.1. EU	16
7.2. Færøerne	17
7.3. Norge	17
7.4. Rusland	18
7.5. Island.....	18
7. 6 Bilateralt og multilateralt samarbejde.....	19
Bilag 1: havgående fiskeri, kvoter 2013.....	19
Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter 2013	21

1. Baggrund og formål

Naalakkersuisut afgiver hermed, jf. § 5, stk. 1 og 2, i Landstingslov nr. 18 af 31. oktober 1996 redegørelse til Inatsisartut om fastsættelse af TAC og kvoter for fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium for 2013.

2. Indledning

Naalakkersuisut fastsætter hvert år TAC for en række fiskebestande på Grønlands fiskeriterritorium. Naalakkersuisut fordeler efterfølgende kvoterne til henholdsvis det grønlandske fiskeri og til de lande, som Grønland indgår bilaterale fiskeriaftaler med.

Fastsættelsen af TAC sker på baggrund af den biologiske rådgivning. Rådgivningen er baseret på informationer fra de internationale havforsknings-/fiskeriforvaltningsorganisationer ICES (International Council for the Exploration of the Sea) og NAFO (Northwest Atlantic Fisheries Organization), hvor grønlandske biologer samarbejder med kollegaer fra en række andre lande fra Nordatlanten. Informationer fra logbøger er ligeledes vigtige i arbejdet med kortlægning af bestandssituationen. Rådgivningen for alle fiskearter afgives normalt i juni måned, og rådgivningen for rejer og krabber afgives i november.

I henhold til fiskerilovens § 32, stk. 3, skal Fiskerirådet høres inden Naalakkersuisut fastsætter TAC. Fiskerirådets medlemmer består på nuværende tidspunkt af GA og KNAPK samt et antal tilfornede, herunder SIK, NUSUKA, KANUKOKA, AVATAQ, Departementet for Fiskeri, Fangst og Landbrug, Grønlands Naturinstitut, Grønlands Fiskerilicenskontrol, Departementet for Erhverv og Arbejdsmarked samt Departementet for Finanser.

3. Redegørelse for den økonomiske udvikling i det grønlandske fiskeri

3.1 Økonomien i det grønlandske fiskeri

Den grønlandske eksport består hovedsageligt af fiske- og skaldyrprodukter¹. Eksporten af fisk og skaldyr er hovedsageligt koncentreret på arterne rejer, hellefisk, og torsk.

I det følgende afsnit er der redegjort for eksportværdien af rejer, hellefisk og torsk. Grønlands eksport sker primært via Danmark eller med Island som mellemstation og mange af produkterne, bliver efterfølgende herfra reeksporteret til andre EU lande eller ud af EU.

I de senere år har forbrugerne i stigende grad rettet deres efterspørgsel efter MSC-certificerede produkter. Dette forhold gør, at certificering er en nødvendighed, hvis markedsandele skal

fastholdes. Det grønlandske fiskerierhverv har derfor stor interesse i at opnå MSC certificering til i første omgang rejer og på sigt også for hellefisk og andre arter.

3.2 Rejer

Rejeeksporten opdeles i 2 kategorier – *skalrejer* samt *rejer, pillede og frosne (kogte og pillede rejer)*. Gennemsnitsprisen for *skalrejer* i 2013 var på 17,30 kr./kg, hvilket er en stigning i forhold til 2012. Der har i 2013 været en prisstigning på *kogte og pillede rejer* på 0,30 kr./kg.

¹ Grønlands Statistik, Udenrigshandel 2013 2014:1

Gennemsnitsprisen i 2013 var på 35,70 kr./kg. Værdien af den samlede eksportværdi af *kogte og pillede rejer* er faldt med 86 mio. kr. i forhold til 2012.

Samlet set er eksportværdien af *skalrejer* samt *kogte og pillede rejer* faldet med knap 113 mio. kr. Årsagen hertil kan primært tilskrives faldet i eksportmængderne. Det må dog forventes, at den samlede eksportværdi for rejer vil stagnere i de kommende år, idet TAC for 2014 er sat ned i forhold til 2013. Det forventes dog også, at prisen vil blive stabiliseret som følge af faldende udbud.²

3.3 Hellefisk

Hellefisk er den næststørste kommercielle art i det grønlandske fiskeri. Gennemsnitsprisen på hellefisk var i 2013 25,3 kr./kg, hvilket svare til en lille stigning på 1,3 kr./kg i forhold til 2012.³ Den samlede eksportmængde steg med 807 ton i forhold til 2012. Ændringerne i eksportmængderne er fordelt både på produktet *hellefisk, frosset hel*, hvor der er en stigning på 258 tons, og *hellefisk filet* hvor der er en stigning på 548 ton. Stigningen i prisen og ændring af eksportmængderne på hellefiskeprodukter betød, at den samlede eksportværdi af hellefisk steg med 55 mio. kr. svarende til 8,3 %. Der er dog den kuriositet i udenrigshandelstallene, at selvom *hellefisk filet* er et mere forædlet produkt end *hellefisk, frosset hel*, er eksportprisen alligevel lavere.

3.4 Torsk

For produktet *torsk, frosset hel*, var gennemsnitprisen på 11,50 kr./kg, hvilket var et fald på 2,20 kr. For produktet *torsk, frosset filet*, var den gennemsnitlige pris på 21,30 kr./kg, hvilket var et fald på 0,80 kr. pr. kg.

Eksportmængden for torsk faldt samlet med 568 tons i forhold til 2012. For produktet *torsk, frosset hel*, var der et fald i eksportmængderne på 764 ton og for *torsk, frosset filet*, faldt eksportmængden med 119 ton. Den samlede eksportværdi for alle torskeprodukter faldt med 24 mio. kr. eller med 14%. Dette fald i eksportværdien for torsk skal primært tilskrives *torsk, frosset hel*, hvor eksportværdien er faldet med 25 mio.⁴

Verdensmarkedspriserne indvirker på indhandlingsprisen i Grønland, herunder på torskeindhandlingspriserne. I 2009 blev torskeprisen reduceret med 40 % - 50 % i forhold til 2008-prisen. Den lille prisstigning som skete i 2011 og 2012 kunne ikke fastholdes eftersom at der blev fastsat en markant forhøjet TAC på torsk i Barentshavet i 2013. Den markante stigning i udbuddet af torsk på verdensmarkedet har formentlig betydet fald i indhandlingspriserne i det grønlandske torskefiskeri.

3.5 Den samlede eksport

Det overordnede billede af udviklingen fra 2012 til 2013 var, at der skete en stigning i priserne for rejer og hellefisk, imens der skete et fald i priserne for torsk. Eksportmængderne for rejer var nedadgående, hellefisk havde en mindre stigning og torsk havde et mindre fald i mængderne. Eksportværdien indenfor rejer og torsk er faldet med henholdsvis 113 mio. kr. og 24 mio. kr. Til gengæld er eksportværdien af hellefisk steget med 55 mio. kr. svarende til en stigning på 8,3 %, denne stigning kan primært tilskrives hellefisk, filet, hvor eksportværdien er steget med 44 mio. kr.⁵

² Grønlands Statistik; Grønlands Udenrigshandel 2013 2014:1

³ Grønlands Statistik; Grønlands Udenrigshandel 2013 2014:1

⁴ Grønlands Statistik; Grønlands Udenrigshandel 2013 2014:1

⁵ Grønlands Statistik; Grønlands Udenrigshandel 2013 2014:1

4. Rejer

4.1. Vestgrønland

4.1.1. TAC-fastsættelse for 2013

Den biologiske rådgivning for 2013 i Vestgrønland lød på et maksimalt fiskeri på 80.000 tons. I 2012 lød rådgivningen på 90.000 tons og i 2011 lød på 120.000 tons.

Den biologiske rådgivning for rejer har de seneste par år været formuleret således, at den ikke direkte anbefaler et bestemt TAC-niveau. I stedet angives risikoen for, at rejebestanden falder under det biologisk forsvarlige niveau ved en given TAC. I rejerådgivningen for 2013 ved Vestgrønland angiver biologerne således, at biomassen ved en samlet TAC på 90.000 tons skønnes at sikre et stabilt udbytte og et bæredygtigt fiskeri. Rådgivningen de seneste år fremgår af tabel 1.

Tabel 1: Den biologiske rådgivning 2006 – 2013 for rejer ved Vestgrønland (tons).

Råd-givning	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Vest	130.000	130.000	110.000	110.000	110.000	120.000	90.000	80.000

Kilde: Grønlands Naturinstitut.

Naalakkersuisut valgte tilbage i 2012 at fastsætte en TAC for Vestgrønland på 105.000 tons, som således blev sat højere end rådgivningen. Det skal imidlertid ses på baggrund af udviklingen i den biologiske rådgivning, i hvilken der sker en kraftig reduktion af anbefalet maksimal fangstmængde, som falder fra 120.000 tons i 2011 til 90.000 tons i 2012. For at undgå for voldsomme økonomiske konsekvenser ved en tilsvarende drastisk reduktion af TAC'en, blev TAC'en således fastsat til 105.000 tons i 2012. Samtidig skal det bemærkes, at fastsættelsen af TAC for rejer i vestgrønlandsk farvand også følger forvaltningsplanen for rejefiskeriet. Denne foreskriver, at fastsættelsen af TAC skal følge den biologiske rådgivning, dog med den tilføjelse at der kun i yderst ekstreme tilfælde må fastsættes en TAC, der medfører årlige udsving i TAC'en på mere end 10 %. Samtidig må en tilpasning til den biologiske rådgivning imidlertid ikke strække sig over en længere periode end tre år. I 2013 blev det vestgrønlandske rejefiskeri MSC-certificeret. Dette giver en endnu større tilskyndelse til at følge den biologiske rådgivning. For 2013 faldt den biologiske rådgivning yderligere fra 90.000 tons i 2012 til 80.000 tons. TAC'en blev fastsat til 90.000 tons.

4.1.2. Fordeling af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri

Rejekvoten fordeles mellem det havgående og det kystnære fiskeri i overensstemmelse med den kvotefordelingsaftale, som KNAPK og det daværende APK (nuværende GA) indgik i 2001. Aftalen, som nu er lovfæstet i Fiskeriloven, fastslår, at den grønlandske kvote for rejer ved Vestgrønland fordeles med 43 % til det kystnære fiskeri og 57 % til det havgående fiskeri.

Denne fordelingsnøgle, som er udtryk for en betydelig forenkling af fordelingen af kvoten mellem det havgående og kystnære fiskeri, har været gældende siden 2002.

Af den samlede TAC på 90.000 tons i 2013 blev den havgående flåde således tildelt 47.802 tons og den kystnære flåde blev tildelt 36.061 tons. Den resterende kvotemængde blev fordelt med 3.400 tons til EU-fartøjer i henhold til fiskeripartnerskabsaftalen med EU og med 2.737 tons til Canada i henhold til nye praksis fra grønlandsk side med henblik på MSC-certificering af den vestgrønlandske reje. Den canadiske kvote er beregnet på basis af en procentvis vægtning af det canadiske areal i det pågældende område og en vurdering af den canadiske andel af biomassen og de canadiske fangster de seneste 5 år.

4.2. Østgrønland

4.2.1. TAC-fastsættelse for 2013

Den biologiske rådgivning for rejefiskeriet i Østgrønland har siden 2004 været uændret var i 2012 på 12.400 tons, og TAC blev fastsat i overensstemmelse hermed. Rådgivningen har været uændret siden 2004, og har derfor stabilt lydt på en anbefalet maksimal fangstmængde på 12.400 tons. Af denne mængde fik EU tildelt 7.500 tons i henhold til fiskeripartnerskabsaftalen. Der resterede således en kvote på 4.900 tons til grønlandske fartøjer i 2013. Rejefiskeriet i Østgrønland foregår alene som et havgående fiskeri. Rådgivningen siden 2005 fremgår af tabel 2.

Tabel 2: Den biologiske rådgivning 2005-2013 for rejer ved Østgrønland (tons).

Rådgivning	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Øst	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400	12.400

Kilde: Grønlands Naturinstitut.

4.3. Rejekvoter i internationalt farvand

4.3.1. Rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M)

Fiskeriet efter rejer ved Flemish Cap (NAFO-område 3M) foregår i internationalt område, og fiskeriet er reguleret gennem NAFO. Det tilladte fiskeri regnes i fiskedage.

Grønland havde ligesom i 2012 fortsat ingen fiskedage i 2013, efter at det ved NAFO-årsmødet 2010 blev besluttet at indføre moratorium i overensstemmelse med den biologiske rådgivning, hvilket blev fastholdt ved årsmødet 2011, 2012 og 2013.

4.3.2. Rejer ved Grand Bank (NAFO-område 3L)

Rejebestanden ved Grand Bank ud for New Foundland (NAFO-område 3L) ligger fortrinsvis indenfor det canadiske fiskeriterritorium, men der ligger også et mindre og vigtigt område af rejebanken i internationalt farvand. TAC blev fastsat til 8.600 tons for 2013.

I henhold til aftalen fra 1999 mellem Canada og NAFO skal Canada have 5/6 af den samlede TAC for rejer i dette område, hvilket udgør 7.160 tons, idet rejebestanden i det internationale område af 3L er en del af den canadiske rejebestand inden for Canadas 200 sømylegrænse. Den resterende mængde, som sidste år var på 960 tons, deles ifølge aftalen ligeligt mellem de øvrige 10 kontraherende parter, som således blev tildelt 96 tons. I NAFO udgør Grønland sammen med Færøerne delegationen Danmark på vegne af Færøerne og Grønland (DFG), og skal således dele denne kvote.

Siden 2003 har DFG dog protesteret mod denne fordeling fordi Færøerne, som følge af deres påberåbelse af et historisk fiskeri samt bidrag til biologisk forskning m.m. i området, mener at have krav på en større andel af TAC, end den nuværende fordeling giver. DFG fastsatte derfor igen en autonom rejekvote i område 3L, som i 2013 var på 889 tons, hvoraf Grønland blev tildelt en kvote på 152 tons. Ændringen i den autonome kvote svarer til de relative ændringer af TAC, som NAFO fastsætter ved årsmøderne.

4.3.3. Rejer ved Svalbard

Ved indgåelsen af fiskeriaftalen med Norge i 1992 gjorde Grønland opmærksom på, at Grønland/Danmark ikke har accepteret den ensidige norske udmelding om en "fiskeværn-zone", som Norge har indført for at regulere fiskeriet omkring Svalbard. Grønland fremfører hvert år under

de bilaterale forhandlinger med Norge sin position, som indskrives i protokollen. I protokollen for 2013 var den samme formulering som tidligere således anvendt:

”Når det gjelder rekefisket ved Svalbard, viste den norske delegasjonen til at de forskrifter om rekefisket ved Svalbard som ble innført 19. juli 1996, vil bli håndhevet. Den grønlandske delegasjonen viste i denne sammenheng til at det grønlandske syn på denne regulering framgår av PM overlevert norske myndigheter 11. september 1997.”

Grønland har dog ikke haft noget rejefiskeri i Svalbard-området siden begyndelsen af 1980erne, men Grønland har ikke afskrevet sine muligheder for et eventuelt fiskeri i fremtiden. I henhold til de gældende norske forskrifter for rejefiskeriet ved Svalbard fra 1997 (som Grønland altså ikke anerkender) har Grønland adgang til at fiske efter rejer med fem fartøjer i 450 fiskedage.

5. Andre arter

5.1. Vestgrønland

5.1.1. Hellefisk

Den biologiske rådgivning for det havgående fiskeri efter hellefisk i kvoteområde SV (Davis Strædet) anbefalede en TAC for 2013 på 14.000 tons, hvilket er uændret i forhold til de seneste års rådgivning. Bestanden deles ligeligt mellem Canada og Grønland, og bestanden i Davis Strædet anses for at være stabil. Den grønlandske kvoteandel var således på 7.000 tons i 2013 i forvaltningsområde SV (Davis Strædet).

Ligesom TAC for Davis Strædet deles TAC i kvoteområde NV (Baffin Bugten) ligeligt med Canada. Rådgivningen for 2013 var på 13.000 tons, hvilket ligeledes er uændret i forhold til de seneste års rådgivning. Den grønlandske kvoteandel var således på 6.500 tons i 2013 i kvoteområde NV (Baffin Bugten).

Grønland har endnu ikke indgået en forvaltningsaftale med Canada om deling af den fælles bestand, men det har hidtil været praksis at parterne stiltiende samtykker at dele TAC ligeligt.

5.1.2. Skolæst

Rådgivningen sidste år for skolæst ved Vestgrønland var fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden de kommende år, da der ikke er observeret forbedringer af biomassen. Bifangster i andre fiskerier bør desuden begrænses mest muligt.

Fiskerierhvervet vurderede fortsat, at det ikke er muligt at fiske hellefisk uden bifangst af skolæst. Naalakkersuisut fastsatte derfor en bifangstkvote på 1.000 tons i 2013 ligesom tidligere år.

5.1.3 Rødfisk

Den biologiske rådgivning for 2013 for stor rødfisk (*Sebastes marinus*) på kontinentalsoklen i Vestgrønland anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangst af rødfisk i rejefiskeriet bør begrænses mest muligt.

Naalakkersuisut har ligesom i perioden 2005-2012 fastsat en bifangstkvote for stor rødfisk på 1.000 tons i 2013.

5.1.4. Helleflynder

Der foreligger ingen biologisk rådgivning for denne bestand og helleflynderfangsterne er meget begrænsede i forbindelse med dataindsamling til brug for rådgivningen.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en helleflynderkvote på 1.000 tons i 2013, hvilket er uændret i forhold til 2012. EU tildeles en kvote på 200 tons i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen og de resterende 800 tons er en bifangstkvote i forbindelse med det havgående fiskeri efter hellefisk.

5.1.5. Havkat

Den biologiske rådgivning for 2013 anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på bestanden. Bifangster i rejefiskeriet bør derfor begrænses mest muligt. Der er observeret forbedringer i biomassen gennem de senere år, hvilket giver håb om, at bestandene på sigt kan genetablere sig på bankerne. Naalakkersuisut fastsatte en bifangstkvote på 1.000 tons for 2013, hvilket er uændret i forhold til 2012.

5.1.6. Lodde

Der er ingen biologisk rådgivning på grund af utilstrækkelig viden om den vestgrønlandske bestand. I årene fra 1997 – 1999 samt i 2010 blev der fastsat kvoter på 25.000 tons, men der blev ikke fisket på bestanden. Derfor blev der ikke fastsat kvoter i hverken 2012 eller 2013, men der blev dog fastsat en bifangstkvote på 3.000 tons for 2013 i forbindelse med rejefiskeriet.

5.1.7. Krabber

Den biologiske rådgivning for det havgående krabbefiskeri for 2013 anbefalede 1.000 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut og fortsat lukning af det havgående fiskeri i forvaltningsområdet Sisimiut. Der er fortsat ingen rådgivning for forvaltningsområderne Diskobugt-Uummannaq, Maniitsoq-Kangaamiut og Narsaq-Qaqortoq.

Naalakkersuisut besluttede for 2013 at fastsætte en TAC på 250 tons til det havgående krabbefiskeri, hvilket er 250 tons mindre end i 2012. Kvoten kan alene fiskes af EU-fartøjer i henhold til Fiskeripartnerskabsaftalen. TAC blev fastsat væsentligt under den anbefalede fangstmængde som følge af den begrænsede havgående krabbefiskerikapacitet. Den kysnære kvote for 2013 blev som i 2012 sat højere end rådgivningen herfor som kompensation.

Tabel 3: Kvoteandel for det havgående krabbefiskeri 2004-2013 (tons).

Havgående kvote	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Kvoteandel	2.405	1.500	1.500	500	500	1.930	900	500	500	250
Heraf til EU	1.000	1.000	1.000	500	500	500	500	500	500	250

Kilde: APNN.

5.2. Østgrønland

5.2.1. Hellefisk

Hellefiskebestanden ved Østgrønland er en fælles bestand med Island og Færøerne. Tidligere foregik størstedelen af fiskeriet som trawlfiskeri i islandsk zone, men i de senere år er en stadig større del af fiskeriet gradvist flyttet over i grønlandsk zone.

For hellefiskebestanden i området Østgrønland, Island og Færøerne rådgav ICES for 2013, at fangsterne i området ikke oversteg 20.000 tons. Fangsterne har siden 2000 ligger på mellem 20.000 og 30.000 tons. I 2013 blev der fisket 26.923 tons, heraf 8694 tons i grønlandsk farvand, 15.440 tons i islandsk farvand, og 2.582 tons i færøsk farvand.

ICES anbefalede desuden i sin rådgivning for 2012 indgåelsen af en forvaltningsaftale mellem kyststaterne af hensyn til bestandsudviklingen. Rådgivningen gives i øvrigt for den samlede bestand i islandsk, grønlandsk og færøsk zone.

Efter flere fejlslagne forhandlinger i løbet af 2008 og 2009, lykkedes det efter en forhandlingsrække i 2012 for Island og Grønland, som de to største aktører i fiskeriet, at indgå en forvaltningsaftale for og kvotefordeling af hellefiskebestanden ved Østgrønland. Den indebærer bl.a., at TAC frem til 2014 tilpasses den biologiske rådgivning, hvorefter en langsigtet forvaltningsplan træder i kraft.

I henhold til bilaterale aftaler har Grønland tildelt EU, Rusland og Norge hellefisk på Østkysten..

5.2.2. Skolæst

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for skolæst for 2013 ved Østgrønland. Det eksisterende fiskeri viser, at der er tale om en bestand af meget beskedent omfang. For 2013 blev TAC fastsat til 1.000 tons, som er en bifangstkvote i forbindelse med fiskeriet efter hellefisk.

5.2.3. Dybhavsrødfisk og stor rødfisk

Rødfisk omfatter en blanding af to arter: stor rødfisk (*Sebastes marinus*) og dybhavsrødfisk (*Sebastes mentella*). Bestandens udbredelsesområde strækker sig fra Grønland til Island og Færøerne. Hovedparten af fiskeriet foregår i islandsk zone.

Den biologiske anbefaling fra ICES for stor rødfisk (*Sebastes marinus*) for 2013 var en maksimal fangst på 40.000 tons i hele området ved Østgrønland, Island og Færøerne. Der blev af denne mængde fisket 1.649 tons i grønlandsk farvand.

Den biologiske rådgivning fra ICES for dybhavsrødfisk (*Sebastes Mentella*) for 2013 var en maksimal fangst på 3.500 tons. Det direkte fiskeri efter dybhavsrødfisk på kontinentalsoklen i Østgrønland startede i 2009, og fangsterne steg fra 895 tons i 2009 til 6.700 tons i 2010 og 2011. Baggrunden for at ICES anbefaler en reduktion i fangsterne, er at der er indikationer for at bestanden bliver mindre, samtidig med at fiskeriet synes gradvist at begrænses i et lille område. ICES bemærker, at fordi at dybhavsrødfisk er meget langsomt voksens, bliver sent kønsmoden og optræder i tætte koncentrationer, er bestanden meget sårbar over for overudnyttelse.

Der blev for 2013 fastsat en sammensat kvote på i alt 8.500 tons vedrørende stor rødfisk samt dybhavsrødfisk. De to nævnte rødfiskearte fiskes typisk samtidig, og typisk består et slæb af ca. 30% dybhavsrødfisk og 70% stor rødfisk.

5.2.4. Helleflynder

Der foreligger fortsat ikke biologisk rådgivning for helleflynder ved Østgrønland. Naalakkersuisut har ligesom for 2007-2012 fastsat en TAC for 2013 på 2.000 tons. Dette skyldes primært, at EU og Norge i henhold til fiskeripartnerskabsaftalen og bilateral aftale tildeles kvoter, som i 2013 var på hhv. 200 tons og 160 tons. Der var således en restmængde på 1.640 tons til grønlandske fartøjer, som ligeledes er en bifangstkvote.

5.2.5. Havkat

Der var fortsat ingen biologisk rådgivning for havkat i Østgrønland. Naalakkersuisut fastsatte for 2013 en bifangstkvote på 1.000 tons, hvilket er uændret i forhold til tidligere år.

5.2.6. Lodde

Loddebestanden i farvandet mellem Jan Mayen, Island og Grønland er en fælles bestand, som er reguleret i en trepartsaftale mellem Norge, Island og Grønland. De tre lande samarbejder om at fastsætte TAC på grundlag af rådgivning fra Havforskningsinstituttet i Island.

Loddeaftalen er en kompliceret aftale med fastsættelse af TAC i flere omgange. Kvoteariet løber fra 20. juni til 30. april det efterfølgende år. I maj og juni er lodden i Østgrønland fredet pga. gydning. Normalt fastsættes en foreløbig TAC i juni og en endelig TAC i februar/marts det efterfølgende år. Den endelige kvotefordeling mellem de tre lande beregnes ud fra den endelige TAC.

I 2012/2013 sæsonen blev den endelige TAC fastsat til 570.000 tons. I henhold til trepartsaftalen har Grønland krav på 11 %, hvilket vil sige en kvote på 62.700 tons for sæsonen 2012/2013, hvoraf EU ifølge Fiskeripartnerskabsaftalen tildeles 70 % af den grønlandske kvoteandel. EU skulle derfor ifølge aftale tildeles 43.890 tons. EU udnyttede ikke kvoten, da fiskeriet kun kunne fiskes i vinterperioden.

5.2.7. Blåhvilling (forsøgsfiskeri)

Blåhvilling er en fælles kyststatsbestand, hvor hovedparten af TACen fordeles mellem kyststaterne EU, Norge, Færøerne og Island. Grønland tildeles en mindre blåhvillingkvote som tredjeland kontraherende part i NEAFC, og det samme er tilfældet for Rusland, der heller ikke er anerkendt som kyststat.

Kyststaterne aftalte en TAC for blåhvilling i 2013 på 643.000 tons, hvoraf Grønland blev tildelt en kvote på 3472 tons. Dette er en stigning i forhold til 2012, hvor den grønlandske kvotemængde var på 2117 tons, hvilket skyldes ændringen i den biologiske rådgivning. Kvoten kan fiskes i NEAFC reguleringsområde, og delvist i færøsk zone i henhold til bilateral aftale.

Naalakkersuisut fastsatte desuden ligesom i 2012 en forsøgsfiskerikvote i grønlandsk zone på 10.000 tons i 2013. Fangsterne i grønlandsk zone var dog meget begrænsede. Den endelige blåhvillingfangst blev på 135 tons.

5.2.8. Sild (forsøgsfiskeri)

Der var fortsat specifik grønlandsk ingen biologisk rådgivning for sild for 2013 ved Østgrønland, da der fortsat er tale om et meget nyt forsøgsfiskeri. Naalakkersuisut fastsatte ligesom i 2013 en forsøgsfiskerikvote på 10.000 tons i 2012 i grønlandsk zone. Fangsterne i grønlandsk zone var dog begrænsede. Den endelige sildefangst blev på 2.221 tons. Desuden havde Grønland en international sildekvote på 15.000 tons i 2013, som kunne fiskes i internationalt område.

5.2.9. Makrel (forsøgsfiskeri)

Makrel i Østgrønland er del af den fælles bestand af nordøstatlantisk makrel. Rådgivningen fra ICES for bestanden var i 2013 på mellem 497.000 – 542.000 tons. Bestanden forvaltes af kyststaterne (EU, Norge, Færøerne og Island), men der har dog ingen aftale været for bestanden siden 2009. Grønland blev i 2013 observatør til kyststatsforhandlingerne om makrel.

Naalakkersuisut fastsatte i første omgang en forsøgskvote på 15.000 tons makrel, men denne blev trinvist hævet, og fiskeriet sluttede da der var fisket 54.163 tons. EU fik tildelt en kvote på 1.400 tons makrel, som gik til et estisk selskab.

5.2.10 Guldlaks (forsøgsfiskeri)

Derudover blev der givet tilladelse til et forsøgsfiskeri efter guldlaks med en kvote på 10.000 tons, men der blev ikke rapporteret fangster fra dette fiskeri.

5.3. Vest- og Østgrønland

5.3.1. Torsk

ICES anbefalede fortsat, at der ikke fiskes direkte på torskebestanden i 2013.

For 2013 blev der i henhold til forvaltningsplanen for det havgående torskefiskeri, som blev vedtaget i 2011, fastsat en forsøgsfiskerikvote på 5.000 tons, hvilket er uændret i forhold til 2011, hvoraf EU blev tildelt 2.200 tons og Norge blev tildelt 750 tons. Der resterede således en grønlandsk torskekvote på 2.050 tons i 2013.

Naalakkersuisut besluttede i september at overflytte 1.500 tons fra den kystnære kvote til den havgående kvote, hvilket betød at den samlede TAC for det havgående torskefiskeri 2013 blev 6.500 tons.

5.3.2. Dybhavsørdfisk i Irmingerhavet

Fiskeriet efter dybhavsørdfisk (sebastes mentella) foregår for langt den største dels vedkommende i den nordøstlige del af Irmingerhavet, mens der fanges mindre mængder i de øvrige områder af Irmingerhavet mellem Island og Grønland.

ICES rådgivning har siden 2010 opereret med to separate bestande af dybhavsørdfisk: 1) *den øvre bestand*, hvor rådgivningen for 2013 var på 0 tons, hvilket er uændret i forhold til 2011-2012 og 2) *den dybe bestand*, hvor rådgivningen for 2013 var på 20.000 tons.

Forvaltningen af bestanden, herunder fastsættelse af TAC, varetages af og forhandles mellem kyststaterne (Grønland, Island og Færøerne) og tredjelande (Norge, EU og Rusland).

Med udgangspunkt i en midlertidig flerårig aftale om forvaltning og fordeling af bestanden, som blev indgået i 2011 mellem Grønland, Færøerne, Norge, EU og Island, nedtrappes TAC'en trinvis over en treårig periode, indtil den står på linje med den biologiske rådgivning. Rusland har valgt at stå uden for aftalen, og fortsætter et meget højt fiskeritryk.

TAC for 2013 var således på forhånd fastsat til 26.000 tons med en fordeling på 31,02 % til Island, 28,98 % til DFG (hvoraf Grønland tildeles 22,25 % og Færøerne tildeles 6,73 %), 20,70 % til Rusland, 15,45 % til EU samt 3,85 % til Norge. Den grønlandske kvotetildeling for 2013 var 5785 tons (22,25 % / 26.000 tons).

6. Det kystnære fiskeri

6.1 Rejer

Den kystnære flådes andel af rejekvoten ved Vestgrønland udgør 43 % i henhold til Fiskerilovens § 5, stk. 3 (jf. i øvrigt afsnit 3.1.2.), hvilket resulterede i en kystnær rejekvoteandel på 36.061 tons i 2013. Den kystnære rejekvoteandel siden 2005 fremgår af tabel 4.

Tabel 4: Kvoteandel i det kystnære rejefiskeri 2005 – 2013 (tons).

Kystnært	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
----------	------	------	------	------	------	------	------	------	------

Kvotandel	55.900	55.900	55.900	53.019	49.265	47.545	51.600	42.000	36.061
------------------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------

Kilde: GFLK.

6.2. Krabber

I 2004 vedtog Naalakkersuisut en ny bekendtgørelse for krabbefiskeriet. Den indebærer blandt andet, at det kystnære fiskeri er blevet inddelt i seks separate forvaltningsområder med hver deres kvote. Et fartøj kan højst have licens til fiskeri i to forvaltningsområder. Endvidere er området nord for 64°15 N lukket for fiskeri i årets tre første måneder. Det blev besluttet ikke at dispensere fra disse regler for 2013.

Den biologiske rådgivning for 2013 forblev stort set uændret i forhold til 2012, hvilket vil sige en maksimal anbefalet fangstmængde på 200 tons i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut, 600 tons i forvaltningsområde Disko Bugten og forvaltningsområde Sisimiut, hvor der blev anbefalet en maksimal fangst på 300 tons, fordelt på 150 tons i det historiske område samt 150 tons i fjordene Nordre Strømfjord og Nordre Isortoq. På grund af for få data, er der ingen rådgivning for forvaltningsområderne Maniitsoq og Narsaq-Qaqortoq.

Tabel 5: TAC for det kystnære krabbefiskeri 2005 – 2013 (tons).

Kystnært	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
TAC	5.236	4.440	4.380	4.200	2.150	3.150	2.280	2.330	2.780

Kilde: APNN.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte TAC til 2.330 tons i 2013. I oktober 2013 besluttede Naalakkersuisut dog at forhøje kvoten i forvaltningsområde Nuuk-Paamiut med 200 tons og Sisimiut med 150 tons. Yderligere, besluttede Naalakkersuisut i november at forhøje kvoten i forvaltningsområdet Diskobugt-Uummanaq med 100 tons, så den samlede TAC blev på 2.780 tons i 2013, hvilket fremgår af tabel 5 (jf. i øvrigt afsnit 5.1.7.).

6.3. Kammuslinger

Siden 2004 har der hverken været biologisk rådgivning eller ønsker om ændringer i forvaltningen af kammuslingefiskeriet fra fiskerierhvervets side. Som det fremgår af tabel 6, har Naalakkersuisut derfor valgt at fastholde de samme kvoteområder, men dog forhøjet kvoten med 300 tons i kvoteområde Attu i lighed med 2012, således at TAC for 2013 blev fastsat til 2.520 tons. Der er i øvrigt kun et aktivt fartøj tilbage i dette fiskeri.

Tabel 6: TAC for kammuslingefiskeriet 2005 – 2013 (tons).

Kvotestørrelse	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Nuuk	720	720	720	720	720	720	720	720	720
Mudderbugten*	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Attu**	100	100	100	100	100	100	100	400	400
Sisimiut - Syd (Saqqaq)	400	400	400	400	400	400	400	400	400
Sisimiut – Nord (Kangaarsuk)	700	700	700	700	700	700	700	700	700
Nordre Strømfjord	300	300	300	300	300	300	300	300	300
Kammusling i alt	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.220	2.520	2.520

* Lukket i 2003 pga. fredning af området.

** Uden for det lukkede område er der frit fiskeri.

Kilde: APNN.

6.4. Hellefisk

Biologerne anbefalede for 2013 fortsat en separat kystnær hellefiskekvote for de tre forvaltningsområder, Disko Bugten, Uummannaq og Upernavik. Rådgivningen for områderne blev efter en anmodning fra Selvstyret afgivet som en toårig anbefaling for 2013 og 2014.

På grund af at historiske data fra det kommercielle fiskeri og fra de biologiske undersøgelser ikke går langt nok tilbage i tiden er biologerne ikke i stand til at opdatere vurderingen af bestanden i det øvrige Grønland. Som følge heraf kan der heller ikke for 2013 anbefales et kvoteniveau for det øvrige område.

For forvaltningsområde Upernavik var anbefalingen i 2013 6.300 tons, hvilket er første gang der er kommet biologisk rådgivning. Historiske data fra kommercielle fiskeri og biologiske undersøgelser af bestanden ligger til grund for rådgivningen.

For forvaltningsområde Disko Bugten var anbefalingen i 2013 en maksimal fangstmængde på 8.000 tons, hvilket er uændret i forhold til 2012. Den generelle vurdering er, at bestanden i de senere år er blevet mindre. Biologiske undersøgelser indikerer dog, at der er nye rekrutter på vej. Disse kan bidrage til genopbygning af den fiskbare bestand.

For forvaltningsområde Uummannaq anbefales det, at fangsterne fortsat ikke overstiger 5.000 tons i 2013, hvilket er uændret i forhold til 2012. Der er ingen indikationer på, at bestanden har ændret sig siden sidste vurdering. Der er fortsat et lille fald i gennemsnitsstørrelsen, men logbøger fra 2007–10 viser stabilitet eller en svag stigende tendens.

Naalakkersuisut besluttede at fastsætte en forhøjet TAC for 2013 i forhold til 2012 for de tre forvaltningsområder. Naalakkersuisut besluttede at forhøje TAC i de 3 forvaltningsområder med 3.300 tons, hvilket fremgår af tabel 7 nedenfor.

Tabel 7: TAC for det kystnære hellefiskefiskeri 2008-2013(tons).

Kvoteområde	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Disko Bugten	12.500	8.800	8.800	8.000	8.300	9.200
Uummannaq	5.750	5.000	5.799	6.000	6.300	7.550
Upernavik	6.000	6.000	6.500	6.500	6.800	7.950
Hellefisk i alt	24.250	19.800	21.099	20.500	21.400	24.700

Kilde: GFLK.

Der foregår desuden et yderst beskedent kystnært fiskeri uden for de kvoterede områder ved Qaanaaq, Østgrønland og Sydvestgrønland.

6.5. Torsk

Den biologiske rådgivning anbefalede, at der fortsat ikke fiskes direkte på bestanden, for at give gydebestanden de bedste forudsætninger for en genopbygning. Naalakkersuisut besluttede dog, af hensyn til erhvervets indtjeningsmuligheder og på baggrund af erhvervets observationer af bestandsudviklingen, at fastsætte en TAC for 2013 på 15.000 tons i lighed med 2012.

Tabel 8: TAC for det kystnære torskefiskeri 2010 – 2013 (tons).

Kystnært	2010	2011	2012	2013
TAC	8.500	11.500	15.000	13.500

Kilde: GFLK.

Naalakkersuisut besluttede i September at overflytte 1.500 tons fra den kystnære kvote til den havgående kvote og at de 1.500 tons skal landes til landbaseret fabrikker i Sydgrønland. Denne beslutning blev taget, da den kystnære torskekvote ikke blev fuldt udnyttet i 2013, så den samlede TAC i 2013 blev 13.500 tons, hvilket fremgår af tabel 8.

6.7. Laks

Laks er en stærkt vandrende art og reguleres gennem samarbejdet i den nordatlantiske lakseforvaltningsorganisation NASCO (North Atlantic Salmon Conservation Organization).

Den biologiske rådgivning fra ICES var igen meget alarmerende for 2013, hvilket har været tilfældet siden 2009. Laksebestandene vurderes til at være på et historisk lavt niveau, og ingen af de hidtidige tiltag for at forbedre bestandene, ser ud til at have hjulpet. Der er således ingen synlig effekt af, at Grønland siden 2002 kun har haft et subsistensfiskeri på omkring 20-40 tons om året.

På årsmødet i NASCO i juni 2013 opnåede Grønland igen et forhandlingsresultat, der tillader et laksefiskeri i 2013 til eget internt forbrug, det såkaldte subsistensfiskeri. Ligesom i 2012, blev der fastsat et kvoteloft for erhvervsfiskere på 35 tons til indhandling, som alene må afsættes til hjemmemarkedet, idet Grønland har forpligtet sig til i henhold til NASCO-aftalen ikke at eksportere laks. Der blev i alt indhandlet en laksefangst på ca. 25,6 tons i 2013, i de følgende bygder: Atammik, Kangaamiut, Qeqertarsuatsiaat og Arsuk.

7. Fordelingen af kvoter mellem Grønland og de lande som Grønland har indgået fiskeriaftaler med

Efter Naalakkersuisuts årlige fastsættelse af TAC for de forskellige arter fordeles en del af kvoterne mellem Grønland og de lande, som Grønland har indgået fiskeriaftaler med. Nedenfor gennemgås disse kvotebytninger. Fordelingen fremgår desuden af bilag 1.

7.1. EU

Fiskeripartnerskabsaftalen med EU er Grønlands vigtigste fiskeriaftale. Aftalen udfyldes via protokoller. Den 1. januar 2007 trådte den seneste 6-årige aftale med EU i kraft, aftalen videreføres automatisk i 6 årige perioder, medmindre en af parterne vil ændre den. Protokollerne bliver opdateret løbende. Den nuværende protokol trådte i kraft d. 1. januar 2013. Protokollen angiver de kvotemængder, som Grønland har solgt til EU. Som finansiel modydelse får Grønland årligt ca. 135 millioner kr. i betaling for fiskerirettighederne.⁶

Tabel 9: EU's fiskerimuligheder ved Vestgrønland 2013-2015 (tons).

Art	EU kvoter efter overførsler	EU kvoter i henhold til aftale
Hellefisk SV	2.075	2.500
Rejer	3.400	3.400
Helleflynder	125	200
Krabber	250	250

Af de aftalte kvotemængdetildelinger i Vestgrønland, der fremgår af tabel 9, fik EU i henhold til Agreed Records 2012 150 tons ekstra hellefisk i Sydvest, hvilket betyder at kvoten i 2013 udgør 2.650 tons. EU har ikke udnyttet sin krabbekvote i 2013. Af de kvoter som EU fik tildelt i

⁶ Grønland - EU protokol nr. 6 fra 1. januar 2013 – 31. december 2015.

Vestgrønland er der overført 575 tons hellefisk til Norge. Ligeledes er der overført 75 tons helleflynder til Norge.

Tabel 10: EU's fiskerimuligheder ved Østgrønland 2013-2015 (tons).

Art	EU kvoter efter overførsler	EU kvoter i henhold til aftale
Hellefisk	3.890	4.315
Rejer	4.800	7.500
Helleflynder	125	200
Lodde	5.775	60.000

Af kvoterne i Østgrønland, som er angivet i tabel 10, fik EU i henhold til Agreed Records 2012 150 tons ekstra hellefisk, hvilket betyder at kvoten for 2013 udgør 4.465 tons. EU tog imod 5.775 tons lodde, men udnyttede ikke kvoten i 2013. Af de kvoter som EU fik i Østgrønland overføres 575 tons hellefisk, 2.700 tons rejer, og 75 tons helleflynder til Norge.

Tabel 11: EU's fiskerimuligheder ved Vest- og Østgrønland 2013-2015 (tons).

Art	EU kvoter efter overførsler	EU kvoter i henhold til aftale
Torsk	1.700	2.200
Rødfisk pelagisk	2.200 (skal fiskes med flydetrawl)	3.000
Rødfisk demersal	2.000	2.000
Bifangster	80	200

Af kvoterne i tabel 11, som kan fiskes i såvel Vest- som Østgrønland har EU overført en kvote på 800 tons pelagisk rødfisk og 120 tons skolæst til Norge, som er en bifangstkvote.

7.2. Færøerne

Det færøske fiskeri i grønlandsk farvand er af beskedent omfang. I henhold til protokollen for 2013 mellem Grønland og Færøerne kan færøske fartøjer fiske 100 tons hellefisk i kvoteområde NV i Baffin Bugten nord for 68°N. Færøerne har desuden adgang til forsøgsfiskeri efter forskellige arter i grønlandsk farvand i 2013, herunder 100 tons rejer og 255 tons torsk, brosme og havkat i Østgrønland, hvilket er de samme kvoter som i 2012. Hertil fik Færøerne i 2012 tildelt en bifangstkvote efter helleflynder og hellefisk i forbindelse med forsøgsfiskeriet efter torsk, som maksimalt må udgøre tilsammen 275 tons, dette videreføres i 2013.

Til gengæld for de færøske kvoter i grønlandsk farvand gives der som forsøgs- og udviklingsfiskeri adgang til et grønlandsk linefartøj til i 60 fiskedage at fiske efter bundfisk i færøsk farvand.

Grønland fik derudover en kvote på atlanto-skandisk sild på 2.050 tons, hvilket var 300 tons mindre end i 2012 og i lighed med 2012 adgang til at fiske 2.000 tons af NEAFC blåhvillingkvoten i færøsk zone.⁷

7.3. Norge

Med protokollen for 2013 mellem Grønland og Norge fik norske fartøjer adgang til at fiske en række kvoter i grønlandsk farvand i 2012, som fremgår af tabel 12.

Tabel 12: Norges kvoter ved Grønland i 2013 (tons).

Art	Norges kvoter efter overførsler	Norges kvoter i henhold til aftale
-----	---------------------------------	------------------------------------

⁷ Protokol 2013: Til aftale af 27. maj 1997 mellem Færøernes Landsstyre og Grønlands Hjemmestyre om fiskerispørgsmål.

Vestgrønland		
Hellefisk SV	1.475	900
Helleflynder	75	0
Østgrønland		
Hellefisk	850	275
Rejer	2.700	0
Rødfisk, bund	400	400
Rødfisk, pel.	2.600	1.800
Helleflynder	235	160
Bifangst	270 max 10 %	150
Samlet Vest- og Østgrønland		
Torsk	750	750
Rødfisk, pel.	2.600	0
Bifangst	270 max 10 %	150

Hertil kommer, at Norge ifølge loddeaftalen mellem Grønland, Norge og Island har ret til 8 % af den endelige lodde TAC, som var på 300.000 tons. Norge kan i henhold til aftalen fiske deres andel i grønlandsk farvand, men denne mulighed blev ikke benyttet i 2013.

Som modydelse for kvoterne til Norge, fik Grønland i 2013 adgang til at fiske 3.500 tons torsk, 1.050 tons kuller og 1.000 tons sej i Barentshavet. Derudover er der tilladt en samlet bifangstkvote på 260 tons. Dette var en forhøjelse af torskekvoten på 300 tons i forhold til 2012.⁸

7.4. Rusland

Grønland udveksler ligeledes kvoter med Rusland. Ifølge protokollen for 2013 fik russiske fartøjer adgang til at fiske en række kvoter i grønlandsk farvand i 2013, som fremgår af tabel 13.

Tabel 13: Ruslands kvoter ved Grønland i 2013 (tons).

Art	Vestgrønland
Hellefisk SV	1.225
Hellefisk NV	550
Bifangst	10 %
Art	Østgrønland
Hellefisk	1.375
Pelagisk rødfisk	1.100
Bifangst	10 %

I modydelse for disse kvoter fik Grønland 5.900 tons torsk og 530 tons kuller og 10 % bifangst i russisk farvand.⁹

7.5. Island

Island havde for kvoteåret 2012/2013 ret til i henhold til den trilaterale loddeaftale mellem Norge, Island og Grønland at fiske 81 % af den fælles loddebestand i farvandet mellem Jan Mayen, Island

⁸ Protokol 2013: Til aftale af 9. juni 1992 mellem Norge og Grønlands Hjemmestyre om gensidige fiskeriforbindelser.

⁹ Protokol 2013: Til aftale af 7. marts 1992 mellem Grønlands Landstyre og den Russiske Føderations regering om gensidige fiskeriforbindelser.

og Grønland. For kvoteåret 2011/2012 blev den endelige TAC som tidligere nævnt fastsat til 570.000 tons.

7.6 Bilateralt og multilateralt samarbejde

Generelt har Grønland et tilfredsstillende bilateralt samarbejde med sine primære Nordatlantiske fiskerisamarbejdspartnere EU, Norge, Rusland, Færøerne, Canada og Island.

Dette gælder ligeledes for det multilaterale samarbejde i de regionale fiskeriforvaltningsorganisationer NAFO, NEAFC og NASCO, der regulerer fiskeriet i de internationale farvande i Nordatlanten.

Foruden bilaterale og multilaterale møder blev der i 2013 desuden afholdt en række kyststatsmøder omkring rødfisk i Irmingerhavet og Norskehavet samt makrel, hvor Grønland var med som observatør. Yderligere, deltog Grønland i trilateralt loddemøde med loddelandene som inkludere Island, Norge og Grønland.

Bilag 1: Havgående fiskeri. kvoter 2013

Bilag 1: Havgående fiskeri, kvoter for 2013							
Kvoter i alt (tons)	Kol. 1	Kol. 2	Kol. 3	Kol. 4	Kol. 5	Kol. 6	Kol. 7
	Kvoter fordelt på lande						
	Grønland	EU	Færøerne	Island	Norge	Rusland	
Vestgrønland							
11) Rejer	53.939	47.802	3.400	-	-	-	-
4) 5) Hellefisk SV	7.000	2.225	2.075	-	-	1.475	1.225
Hellefisk NV	6.500	5.850	-	100	-	-	550
Krabber	250	-	250	-	-	-	-
Skolæst	1.000	800	200	-	-	-	-
Polartorsk	5.000	5.000	-	-	-	-	-
Lodde	3.000	3.000	-	-	-	-	-
Istorsk	2.000	2.000	-	-	-	-	-
Rødfisk	1.000	1.000	-	-	-	-	-
5) Helleflynder	1.000	800	125	-	-	75	-
Havkat	1.000	1.000	-	-	-	-	-
Bifangstkvote	-	-	-	-	-	-	max 10%
Østgrønland							
4) 5) 6) Rejer	12.400	4.900	4.800	-	-	2.700	-
4) 5) 6) Hellefisk	9.800	3.685	3.890	-	-	850	1.375
Skolæst	1.000	800	200	-	-	-	-
Rødfisk bund	8.500	6.100	2.000	-	-	400	-
8) Rødfisk, pel.	5.900	-	2.200	-	-	2.600	1.100
5) Helleflynder	2.000	1.640	125	-	-	235	-
Havkat	1.000	1.000	-	-	-	-	-
1) Lodde	570.000	51.150	11.550	-	461.700	45.600	-
Blåhvilling	10.000	10.000	-	-	-	-	-
Sild	10.000	10.000	-	-	-	-	-
Makrel	71.400	70.000	1.400	-	-	-	-
Guldlaks	10.000	10.000	-	-	-	-	-
Bifangstkvote	-	-	-	-	-	-	max 10%
Vest- & Østgrønland							
4) 5) 6) Torsk	5.000	2.050	1.700	-	-	1.250	-
7) Bifangstkvote	-	-	2.060	-	-	270	max 10%
Norge							
2) Torsk	3.500	3.500	-	-	-	-	-
2) Kuller	1.050	1.050	-	-	-	-	-
2) Sej N	1.000	1.000	-	-	-	-	-
2) Bifangstkvote N	260	260	-	-	-	-	-
Sild	-	-	-	-	-	-	-
Rusland							
Torsk	5.900	5.900	-	-	-	-	-
Kuller	530	530	-	-	-	-	-
Bifangst	max 10%	max 10%	-	-	-	-	-
Færøerne							
10) Sild	2.050	2.050	-	-	-	-	-
International							
10) Blåhvilling	-	-	-	-	-	-	-
Internationalt NEAFC: 3481 tons heraf kan 2000 tons fiskeris i færøsk zone							
9) Rejer	-	-	-	-	-	-	-
NAFO-område 3M: Lukket							
NAFO-område 3L: 889 tons fælles med Færøerne heraf 152 tons til Grønland							
Svalbard: 450 fiskedage							
3) Forsøgsfiskeri							
Færøsk område: 60 fiskedage							

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter 2013

Bilag 2: Kystnært fiskeri, kvoter for 2013

	Kol. 1
	Kvoter
	i alt (tons)
Vestgrønland	
Rejer	36.061
Krabber ¹²⁾	2.330
Kammusling Nuuk	720
Kammusling Mudderbugten ¹⁴⁾	-
Kammusling Attu ¹³⁾	400
Syd - Saqqaq	400
Nord - Kangaarsuk	700
Nordre Strømfjord	300
Kammusling i alt	2.520
Hellefisk Upernavik	6.800
Hellefisk Uummannaq	6.300
Hellefisk Disko-bugten	8.300
Øvrige Grønland	-
Hellefisk i alt	21.400
Torsk	15.000